

ת"פ (ירושלים) 38650-09-24 - מדינת ישראל נ' מחמוד סלאח (אחר/נוסף)

ת"פ (ירושלים) 38650-09-24 - מדינת ישראל ע"י נ' מחמוד סלאח ע"שלומו ירושלים
ת"פ (ירושלים) 38650-09-24
מדינת ישראל ע"י
ב"כ עו"ד אביה בניסטי מטעם תביעות ירושלים
נגד

מחמוד סלאח (אחר/נוסף) ע"י

ב"כ עו"ד אמיר נבון

בית משפט השלום בירושלים

[23.01.2025]

כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על ביטול כתב האישום מחמת אי קיום שימוע, הגם שהנאשם מואשם בעבירות פשע

רקע

2. נגד הנאשם הוגש ביום 15.9.2024 כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים וכן הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. מהעובדות המצוינות בכתב האישום עולה, כי ביום 2.9.2024 בצפון ירושלים, רכב הנאשם על קטנוע לכיוון מחסום משטרת. שוטר עיכב את הנאשם ואחז בכידון הקטנוע, והורה לו לעצור. הנאשם עזב את הקטנוע והחל לנוס מהמקום בעוד שוטרים דולקים אחריו וקוראים לו לעצור. בעודו נס מהמקום, פיזר הנאשם מתוך תיק שהיה ברשותו חבילות סמים מסוגים שונים, לאורך מסלול מנוסתו. מדובר בכ-11 גרם קוקאין, יחידות שונות של LSD, MDMA, קנביס ושאר ירקות. רק לאחר שהנאשם מעד בדרכו הוא נעצר ע"י השוטרים, ובכליו נמצא גם סכום מזומן של כ-7,000 ₪ ושלושה טלפונים סלולריים.

3. הנאשם נעצר ביום האירוע, 9.2.2024, ומעצרו הוארך מעת לעת במסגרת "מעצר הימים" אז שוחרר ביום 9.9.2024. מתוקף ההחלטה הנאשם נותר בתנאים מגבילים, וביום 15.9.2024 הוגשו בעניינו כתב האישום ובקשה להותרת תנאי השחרור על כנם עד לתום ההליכים.

טענות הצדדים

4. הסניגור טוען כי כתב האישום נגד מרשו הוגש שלא כדין, הואיל ולא קוימה חובת השימוע הקבועה בסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (החסד"פ) בהיות העבירה עבירת פשע. לטעמו של הסניגור, לא התקיימו הנסיבות מתן פטור מקיום חובת השימוע. המאשימה טוענת מנגד, כי סגן ראש יחידת התביעות קבע בהחלטה מנומקת, כי נוכח התנהלות הנאשם שתוארה בכתב האישום, בריחתו מהזירה וסוגי הסם וכמויותיהם, קמות ועולות עילות של מסוכנות והימלטות, ולכן ניתן "פטור משימוע". ב"כ המאשימה טוענת עוד, כי מדובר בנסיבות שהצדיקו את מתן הפטור האמור. הסניגור שולל את טיעוני המאשימה ומדגיש כי הנאשם שוחרר ועמד בתנאי השחרור וכן התייצב לכל הדיונים כנדרש, דבר השולל את החשש מפני הימלטותו.

דין והכרעה

5. סעיף 60א(א) לחוק קובע, כי "רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך" (ההדגשה הוספה). סעיף קטן (ז) קובע, כי "הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על מי שבעת העברת חומר החקירה היה נתון במעצר, הוגש נגדו כתב אישום בתקופת המעצר".

6. על חשיבותה של הזכות לשימוע אין להכביר מילים - אין מדובר במילה ריקה, אלא בחלק מהותי מזכותו של נאשם להליך הוגן, זכות שהיא זכות חוקתית [ראו למשל: בג"ץ 8066/18 מליח נ' פרקליטות המדינה (מיום 22.1.2019) בפסקה 7]. ואולם ככל זכות, אין מדובר בזכות בלעדית או בזכות מוחלטת, ולעתים תיסוג זכות זו מפני שיקולים אחרים, בהתאם לנסיבות העניין.

7. בענייננו, אין חולק כי הנאשם לא היה עצור בעת הגשת כתב האישום, אלא שוחרר בתנאים. לכן הפטור הקבוע בסעיף קטן (ז) אינו חל במקרנו. לכן יש לפנות לסעיף 60א(א) האמור ולבחון את נימוקי המאשימה בהחלטתה שלא לקיים שימוע. סגן ראש היחידה קבע, כי בשל התנהלות הנאשם, בריחתו מהזירה, ותפיסה סמים שונים ומסוכנים בכמות גדולה, מתקיימות עילות מסוכנות והימלטות המצדיקות את מתן הפטור משימוע, וזאת על-מנת שהמאשימה תוכל להגיש את כתב האישום בעוד הנאשם מצוי בתנאים.

8. בהינתן הנסיבות המתוארות בכתב האישום, ובהינתן שהשחרור היה מנוגד לעמדתה המקורית של המאשימה, שלכתחילה סברה שיש לעצור את הנאשם לתקופה נוספת, סברתי שלא נפל כל פגם בהחלטת המאשימה, ולכן דין הטענה להידחות. בהקשר זה מפנה להחלטת כב' השופט גורדון בת"פ (מחוזי ירושלים) 36118-05-23 מ"י נ' אחמידאת (מיום 21.6.2023), שם נדחתה טענה בנסיבות דומות למדי, בהן לא ניתן למאשימה זמן מספיק, לשיטתה, להכנת כתב אישום בתוך תקופת "הצהרת התובע", ולכן החליטה על הגשת כתב האישום בתוך תקופת השחרור בתנאים, ללא שימוע. שם קבע פרקליט המחוז, כי "יש הצדקה להעמדתו לדין במהירות האפשרית...". עמדת המדינה התקבלה ובית המשפט המחוזי דחה את בקשת ההגנה למחיקת כתב האישום. טעמים אלו יפים גם בענייננו.

9. סוף דבר. הבקשה נדחית.

נא לשלוח לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"ה, 23 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.